Η. Χρήστου Παπαδοπούλου Βουλευτοῦ Θεσπρωτίας 7

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Δήμων, Ἑνώσεωτ, Τραπεζῶν 300
Κοινοτήτων Ἐπαγ. Ὀργαν. 200
Ἰδιωτῶν ἐτησία 50
» ἑξάμηνος 30
Ἐξωτερικοῦ ἐτησία δολλάρια 12

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ

Ἔτος Τέταρτον.—Ἀριθμός Φύλλου 145—Ἰδιοκτήτης = ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Σ. ΝΤΑΗΣ = Διευθυντής — Τιμή Φύλλου Δρχ. 1

ΚΥΡΙΑΚΗ
24
ΙΟΥΝΙΟΥ
1962

ΓΡΑΦΕΙΑ ΘΔΟΣ ΚΥΠΡΟΥ
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 63

Η ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΣΧΟΛ. ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΩΝ

Τά προβλήματα τῆς Παιδείας ἰδιαιτέρως ἐπέσυρον τήν προσοχήν τῆς πολιτείας τόν τελευταῖον καιρόν. Ἡ προχθεσινή σύσκεψις τῶν ἁρμοδίων ὑπό τήν προεδρίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ διά τά ζητήματα τῆς παιδείας ἀπετέλεσεν ἕνα νέον βῆμα προσπαθείας πρός ἐπίλυσιν τῶν πολλῶν προβλημάτων τά ὁποῖα συνθέτουν τήν ὑπόθεσιν τῆς Παιδείας.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν εἶναι ἡ ἀποφασισθεῖσα ἵδρυσις αὐτονόμου ὀργανισμοῦ ἀνεγέρσεως σχολικῶν κτιρίων ὅστις καί θά ἐπιδοτεῖται ὑπό τοῦ Κράτους καί θά συνάπτη δάνεια τῇ ἐγγυήσει τοῦ Κράτους. Ἡ εἴδηση αὐτή μᾶς ἠνάγκασε νά ἀσχοληθῶμεν καί πάλιν, διότι μετά σχολαστικότητος ἔχει τονισθῆ ἐκ τῶν στηλῶν μας, μέ τό διδακτήριον τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου τῆς πόλεώς μας.

Ζητήματα οἰκοπέδων δέν ἀνακύπτουν εἰς τήν πόλιν μας διότι πολλά ὑπάρχουν καί τοῦ Δημοσίου καί τοῦ Δήμου. Ἴσως ἀμηχανία ἐκλογῆς τοῦ καταλληλοτέρου νά ἀπασχολήση τούς ἁρμοδίους. Ἡ πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ, δυστυχῶς ὑπολείπεται στά διδακτήρια, ὄχι τῶν ἄλλων ἐπαρχιακῶν πόλεων τοῦ Νομου ἀλλά καί μικρῶν χωριῶν καί οἰκισμῶν ἀκόμη. Σήμερα λειτουργοῦν στήν πόλιν μας δύο Δημοτικά, ἕνα 7)θέσιον καί ἕνα 2)θέσιον μέ ὑπερτετρακοσίους μαθητάς καί μέ προοπτικήν περαιτέρω αὐξήσεως, εἰς ἕνα διδακτήριον μέ τρεῖς μόνον αἴθουσες καί ἡμιημερήσιον μέ ὅλα τά ἀναπόφευκτα δυσάρεστα ἀποτελέσματα μιᾶς πλημμελοῦς ἐκ διδακτηριακῶν ἐλλείψεων λειτουργίας.

Κατόπιν ὡς μᾶς πληροφοροῦν ἐλήφθη ἀπόφασις ἐπιβολῆς ἀμέσου ἐράνου ὑπέρ ἀνεγέρσεως διδακτηρίου καί ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐνεκρίθη καί ἐδημοσιεύθη εἰς τήν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ἔκτοτε ἀσφαλῶς ἐτέθη εἰς κάποιον φάκελλον τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς καί μένει μέχρι σήμερον ἀνεκτέλεστος. Ἐνῶ θά ἔπρεπε νά εἶχαν συνταχθῆ οἱ κατάλογοι, τό προϊόν τῶν ὁποίων θά ἀποτελοῦσε τήν βάσιν τῆς ἐκκινήσεως, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ «ἀρχή τό ἥμισυ τοῦ παντός». Ἁπλή θεμελίωση μποροῦσε κάλλιστα νά εἶχε γίνη, πρᾶγμα ὅπερ θά ὑποχρέωνε τήν πολιτείαν νά τό ἀποπερατώση. Δέν μποροῦμε νά ἀποκρύψωμε ὅτι καί μικρά χωριά ἀκόμη περισσότερον ἐπέδειξαν ἐνδιαφέρον καί σήμερα εὑρίσκονται εἰς τήν εὐχάριστον θέσιν νά ἔχουν ὡραῖα καί σύγχρονα διδακτήρια. Καί εἶναι γεγονός ὅτι ὅλους τούς γονεῖς καί κηδεμόνας, ἀλλά καί σύμπασαν τήν κοινή γνώμην τῆς μικρῆς μας πολίχνης συνέχει μιά ἄνευ προηγουμένου ἀπαγοήτευσις, διά τό διδακτήριο τοῦ Δημ. Σχολείου. Δέν βλέπουν νά ὑπάρχη καί προοπτική ὅτι ἔστω καί στό προσεχές μέλλον μπορεῖ κάτι νά γίνη.

Προσπαθοῦν ν' ἀνεύρουν τόν ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος θά εἶναι σέ θέσιν ν' ἀναλάβη νά ἡγηθῆ τῆς κινήσεως γιά τό διδακτήριο τῆς πόλεως.

Οἱ στῆλες μας σήμερα, τίς ὁποῖες συνέχει ἡ ἴδια ἀπαγοήτευσις ἀπευθύνεται ἐκ μέρους τῶν συμπολιτῶν, ὅλων τῶν συμπολιτῶν πρός τόν Ἐπιθεωρητήν τῶν Σχολείων κ. Ἀλέκον Μεταξᾶν καί τοῦ ὑποβάλουν θερμήν παράκλησιν, ὅπως ἀναλάβη προσωπικῶς τήν ἀντιμετώπισιν τοῦ διδακτηριακοῦ προβλήματος.

Δέν εἶναι ὑπερβολή νά τονισθῆ ὅτι εἶναι ὁ μόνος ὁ ὁποῖος θά δυνηθῆ νά βγάλη τήν πόλιν ἀπό τό διδακτηριακόν ἀδιέξοδον. Ἡ στήλη αὐτή πλήν τῆς θερμῆς συμπαραστάσεως δέν πρόκειται νά ὑποδείξη λύσεις. Ἐπαφίεται εἰς τόν πηγαῖον ἐνθουσιασμόν καί τήν θερμήν ἀγάπην του γιά τήν πρόκοπήν καί ἀνύψωσιν τοῦ λαϊκοῦ Σχολείου καί προσβλέπει μετ' ἐμπιστοσύνης.

Ἀσφαλῶς καί ὁ ἴδιος φιλοδοξεῖ νά ὁλοκληρώση μίαν εὐγενῆ καί γόνιμον διδακτηριακήν προσπάθειαν τήν ὁποίαν ἀπό πολλῶν ἐτῶν ἤρχισε, μέ τήν θεμελίωσιν ἑνός μεγαλοπρεποῦς καί ἐπιβλητικοῦ διδακτηρίου εἰς τήν πόλιν τῆς Ἡγουμενίτσης ἀνταξίου πρός τό διαγραφόμενον λαμπρόν μέλλον της.

«Θ. Ἀγών»

ΟΙ ΑΔΙΑΨΕΥΣΤΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ

Οἱ ἀριθμοί τούς ὁποίους ἀνέφερεν ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κατά τήν τελετήν τῆς ἐνάρξεως τῆς συνταξιοδοτήσεως τῶν ἀγροτῶν δίδουν μίαν ἀνάγλυφον εἰκόνα τῆς τεραστίας προσπαθείας τῆς Κυβερνήσεως εἰς τόν ἀγροτικόν τομέα καί τῶν ἐκπληκτικῶν; πράγματι, ἀποτελεσμάτων της.

Μεταξύ τῶν ἐτῶν 1955 καί 1961 ἐξαπλασιάσθησαν αἱ ἐτήσιαι ἐπενδύσεις εἰς τήν γεωργίαν. Τά ἐκτελούμενα κατ' ἔτος ἐγγειοβελτιωτικά ἔργα ἐργα ἐπενταπλασιάσθησαν, αἱ πιστοδοτήσεις ἐτριπλασιάσθησαν, ἐτριπλασιάσθησαν τά δάνεια ἐπταπλασιάσθησαν, παραλλήλως δέ τό ἠλεκτρικόν ρεῦμα ἔφθασε εἰς τάς πλέον ἀπομεμακρυσμένας περιοχάς ἐνῶ ἡ τιμή του ἐμειώθη εἰς τό 1)3.

Αὐτό, ὑπῆρξεν εἰς ἀδιαψεύστους ἀριθμούς, τό ἔργον τῆς Κυβερνήσεως εἰς τόν ἀγροτικόν τομέα. Καί αὐτό τό ἔργον ἀποτελεῖ καί τήν ἐξήγησιν τοῦ διατί λυσσώδης «ἀνένδοτος ἀγών» τοῦ κ. Παπανδρέου δέν ἔχει καμμίαν ἀπολύτως ἀπήχησιν.

Ο ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΕΥΑΓ. ΝΤΑΗ

Πολλά, μεγάλα, καί ζωτικά εἶναι τά προβλήματα, τά ὁποῖα ἐπιτακτικά ζητοῦν τήν λύσι τους στά χωριά τους.

Ἰδιαίτερη καί ξεχωριστή θέση πρέπει νά δώσουμε στό πρόβλημα τῆς ὑδρεύσεως. Χωρίς νά θέλωμεν νά ὑπερβάλωμε τά πράγματα τό θέμα τῆς ὑδρεύσεως τῶν Κοινοτήτων Καστρίου—Ἁγίου Βλασίου, κατά πρῶτον καί ἐν συνεχεία Νέας Σελεύκειας, Μαυρουδίου καί Ραγίου ἐγγίζει τά ὅρια τοῦ δράματος.

Τό γεγονός καί μόνον ὅτι τόν 20ον αἰῶνα ἀναγκάζονται οἱ γυναῖκες φορτωμένες νά κουβαλοῦν μέ τίς βαρέλες νερό, πολιτιστικῶς μᾶς κατεβάζει χαμηλά. Δραματική εἶναι ἡ εἰκόνα τῶν δυστυχισμένων γυναικῶν τόν μέν χειμῶνα ὑπό βροχήν καί ψῦχος νά μεταφέρουν ἀπό τίς μακρινές βρύσες τό νερό, τό δέ καλοκαίρι νά διανυκτερεύουν γιά νά βροῦνε σειρά.

Ἡ εἰκόνα θλιβερή. Μαρτύριο πραγματικό. Ἀπελπισία ἀπαγοητεύσεις κατεῖχε ὅλους, διότι τό πρόβλημα τῆς ὑδρεύσεως ἐχρειάζετο λεπτά, πολλά λεπτά καί πλέον τούτων ἐχρειάζετο ἐνδιαφέρον, μεγάλο ἐνδιαφέρον. Καί ὁ πλέον αἰσιόδοξος κάτοικος τῶν χωριῶν αὐτῶν, δέν εἶχε τήν τόλμην οὔτε νά ἀνακοινώση τόν τήν ὑπόθεσιν τῆς ὑδρεύσεως. Διότι καί ὅταν παρουσιάσθηκε κάποια εὐκαιρία νά λύσωμε τό πρόβλημα τῆς ὑδρεύσεως κι' ἐμεῖς ἀπό τό Σαράτι, δέν τό κατορθώσαμε, γιατί μᾶς παραμέρισαν οἱ ἰσχυροί τῆς Ἡγουμενίτσης.

Εἰς τίς δύσκολες αὐτές στιγμές, ὅταν ὅλοι μας εἴχαμε σηκώση τά χέρια καί δηλώναμε ἀδυναμία, ἔρχεται τό εὐγενές τέκνο τῆς οἰκογενείας τῶν Σαρρᾶων, ὁ κ. Ἠλίας Σάρρας καί κάνει τήν προσφορά του, τήν μεγάλη προσφορά πρός τίς κοινότητες. Προσφέρει 300.000 δραχμάς διά τό πρόβλημα τῆς ὑδρεύσεως. Ἀλλά δέν εἶναι μόνον ἡ προσφορά του, εἶναι τό ἐνδιαφέρον του. Ὁ ἴδιος προσωπικῶς κινεῖ τήν Κρατικήν μηχανήν, ὁ ἴδιος προκαλεῖ τό ἐνδιαφέρον τοῦ Βασιλικοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος καί ἔτσι τήν 21 Μαΐου ἡμερομηνία—ποὺ πρέπει νά τήν κρατᾶμε ὑποσημείωσιν ὅλοι—ἔρχεται ὁ ἴδιος μέ τόν κ. Νομάρχην, Νομομηχανικόν, Π. Νταῆν καί τόν Δ)ντήν τοῦ Βασ. Ἐθν. Ἱδρύματος εἰς τόν τομέα τῆς Κοιν. Ἀναπτύξεως κ. Πόγγην εἰς Ἅγιον Βλάσιον. Πρόκειται νά πάρουν μιά ἁδρή εἰκόνα καί νά προγραμματίσουν τίς ἐνέργειες.

Ἡ παρουσία τοῦ κ. Πόγγη καί ἡ σύντομη ὁμιλία του πρός τούς συγκεντρωθέντας κατοίκους ἦταν ἱκανή νά μεταφέρη τό πνεῦμα πού διέπει τό Β. Ἐθν. Ἵδρυμα γιά τήν ἀνύψωση τοῦ Ἐθνικοῦ Κυτταρου, τοῦ Ἑλληνικοῦ χωριοῦ. Ἦταν ἱκανή νά μεταδώση τήν πίστιν καί τόν ἐνθουσιασμόν, ἀπαραίτητες προϋποθέσεις, κάθε δημιουργικοῦ ἔργου. Ζήτησε ὁ κ. Πόγγης τήν ὁλοπρόθυμη συμπαράστασι τῶν κατοίκων, οἱ ὁποῖοι ὅπως χαρακτηριστικῶς ἐδήλωσε παριστάμενος εἰς τήν συγκέντρωσιν, θά τρέξουν ὅλοι καί οἱ γυναῖκες ἀκόμη.

Ἀλλά ἄς ἐπανέλθωμε εἰς τήν προσφοράν. Ὁ ἐκλεκτος συμπολίτης μας, ὁ ὁποῖος τιμᾶ ἰδιαιτέρως τόν τόπον καί τήν Θεσπρωτίαν ὁλόκληρον εἰς τό κλειστόν Ἄστυ. Δέν εἶναι ἡ πρώτη φορά, πού ἐκδηλώνει τά εὐγενικά του αἰσθήματα. Πάντοτε παρεστάθη εἰς τήν δυστυχίαν, πάντοτε ἀνεκούφισε φτωχούς, πάντοτε συνέδραμε ἀδυνάτους. Προσέφερε καί προσφέρει ἐργασίαν εἰς πολλάς οἰκογενείας. Κατέστη πράγματι ἀπό πολλῶν ἐτῶν ἤδη τό ἐλπιδοφόρον καταφύγιον παντός ὑπό τῆς τύχης καταδιωκομένου συμπατριώτου. Πάντοτε ἀθόρυβα, πάντοτε χριστιανικά. Ἡ σημερινή ὅμως προσφορά εἶναι γενική, ἔχει καθολική μορφή δέν εἶναι ἐφήμερος καί τυχαία, ἀλλά θά φέρη ὅσο θά ὑπάρχουν τά χωριά τήν σφραγίδα τῆς εὐγενοῦς προσωπικότητός του. Εἶναι ἡ ἐκδήλωσις τῆς ἀγάπης, τῆς μεγάλης ἀγάπης πρός τήν πατριωτικήν γῆν, ἡ ὁποία ὅπως ἀποδεικνύεται καί ἐξ ἄλλων ἐνεργειῶν του εἶναι βαθειά ριζομένη στήν ψυχή του.

Ἡ εὔνοια τῆς τύχης του, σέ συνδιασμῷ μέ τά ἰδιαίτερα πνευματικά καί ψυχικά χαρίσματα τά ὁποῖα τόν διακρίνουν τόν ἀνεβίβασαν ψηλά, πολύ ψηλά. Ἀλλά καί ἀπό κεῖ ψηλά δέν ξεχνᾶ τήν πατρικήν γῆν, δέν ξεχνᾶ τόν τόπον ὅπου τό πρῶτον εἶδε τό φῶς τοῦ ἡλίου.

Καί ἔρχεται μέ τήν μεγάλη προσφορά του νά κάμη κοινωνούς τῆς εὐτυχίας του τούς συμπατριώτας του.

Ἡ εὐεργεσία του ἡ μεγάλη του εὐεργεσία, προοιονίζει ὅτι θαρραλέα καί ὑπερήφανα ἀκολουθεῖ τήν πλατεῖα λεωφόρο ἡ ὁποία θά τόν ὁδηγήση ἀσφαλῶς καί ταχέως εἰς τό Πάνθεον τῶν μεγάλων Ἠπειρωτῶν Εὐεργετῶν.

Εὐαγ. Α. Νταῆς

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΤΟΕΒ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω ἐγγραφον τοῦ ΤΟΕΒ πεδιάδος Ραγίου—Κεστρίνης πρός τούς ἁρμοδίους, δι' οὗ ἐπισημαίνεται ἡ ἀνάγκη λήψεως μέτρων διά τήν ἀντιμετώπισιν τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως εἰς βάρος καλλιεργητῶν συνεπεία σφαλμάτων τῆς ἀναδόχου Ἑταιρίας ἔργων Καμαμᾶ.

Τό ὑποβληθέν ἔγγραφον, ὡς θά ἀντιληφθῆ ὁ ἀναγνώστης εἶναι συντεταγμένον εἰς ἔντονον ὕφος καί ἔχει ὡς ἑξῆς.

Ἐν Ἡγουμενίτσῃ τῇ 18-6-62

Πρός τήν Εἰδικήν Ὑπηρεσίαν Ὑδραυλικῶν ἔργων Ἠπείρου
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

2—Διεύθυνσιν Γεωργίας Νομοῦ Θεσπρωτίας

3—Τομέα ΥΕΒ Θεσπρωτίας—Κερκύρας

Ἐνταῦθα

Ἔχομεν τήν τιμήν νά φέρωμεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν τά κάτωθι:

Ἡ ἀνάδοχος ἑταιρία τῶν ἔργων Καλαμᾶ προέβη εἰς τήν διάνοιξιν περιφερειακῆς τάφρου εἰς θέσιν Κωτσέκη ἀκολουθοῦσα ἀντίθετον τῆς ἐνδεικνυομένης κατεύθυνσιν μέ ἀποτέλεσμα νά πλημμυρίση ὁλόκληρος ἡ περιξ περιοχή ἥτις ἦτο ἑτοίμη πρός σπορά.

Ἐξ ἴσου σοβαρόν πρόβλημα εἶναι καί τό πρόβλημα τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς συγκοινωνίας εἰς τούς ἀγροτικούς δρόμους εἰς ὁλόκληρον

(Συνέχεια εἰς τήν 2 σελ.)

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΝΟΜΑΡΧΟΥ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΟΥ ΣΟΥΛΙΟΥ

Κατωτέρω δημοσιεύομεν τόν λόγον τοῦ Νομάρχου κ. Ἠλία Τσιρκινίδη τόν ὁποῖον ἀπηύθυνε πρός τούς παρισταμένους κατά τάς ἑορτάς τοῦ Σουλίου ἔχοντα οὕτω.

«Σήμερον, εἰς τόν ἱερόν τοῦτον χῶρον ἀποτίομεν φόρον εὐγνωμοσύνης πρός τήν μνήμην τῶν γεναίων Σουλιωτῶν καί Σουλιωτισῶν οἱ ἀγῶνες καί αἱ ἀπαραμίλλου μεγαλείου θυσίαι τῶν ὁποίων ἀπετέλεσαν τήν ἐθνεγερτήριον κλῆσιν διά τό εὑρισκόμενον ὑπό δισβάστακτον ζυγόν Ἑλληνικόν Ἔθνος.

Ἐδῶ, εἰς τά ὑψηλά βουνά, μέσα εἰς τό φυσικόν περιβάλλον ἑνός δυσπροσίτου καί ἀχμηροῦ ὑψιπέδου, ὅπου ἡ φύσις παρουσιάζεται τόσο λιτή καί τόσο ἀπέριττος καί τά ὁποῖα γεμάτα ἐπιβληκότητα εὑρίσκονται πλησιέστερα εἰς τόν ἀπέραντον οὐρανόν ἐδῶ, εἰς τόν τόπον αὐτόν, περί τά τέλη τοῦ 16ου αἰῶνος ἄνδρες γεναῖοι, μέ αὐτοπεποίθησιν μετώκησαν διά νά ζήσουν μίαν ἐλευθέραν ζωήν, μακριά ἀπό τά ὄμματα τοῦ τυράννου.

Ἔτσι ἐμφανίζεται τό πρῶτον εἰς τήν ἱστορίαν τό Σοῦλι. ὅπως ἀκριβῶς εἰς ἄλλας περιοχάς τῆς σκλαβωμένης Ἑλλάδος ὅπου Ἕλληνες μέ Ἐθνικήν ὑψηλοφροσύνην, μή δυνάμενοι νά ὑποφέρουν τήν δουλείαν κατέφυγον εἰς ὀρεινάς καί δυσβάτους περιοχάς.

Μέ τήν παρέλευσιν τῶν χρόνων καί ὅσον ὁ ζυγός καθιστατο βαρύτερος ἡ μικρή καί ἀνεξάρτητη αὐτή παροικία τῶν πρώτων ἐλευθέρων πολιορκημένων ἐπληθύνετο.

Ἐντός τῆς πρώτης πεντηκονταετίας συνωκίσθησαν ἡ Σαμανίβα, ὁ Ἀβαρίκος καί ἡ Κιάφα καί πρίν παρέλθη ἕνας αἰῶνας τό Σοῦλι, ὅπως ὀνομάζομεν πλέον ὁλόκληρον τήν περιοχήν. ἀποτελεῖται ἀπό 11 χωριά μέ 6.500 κατοίκους ἐκ τῶν ὁποίων 1.700 ἔφερον ὅπλα.

Ἤδη ἔχομεν μίαν ἐλευθέραν Ἑλληνικήν κοινοπολιτείαν.

Ἡ βαθεῖα συνείδησις, διά τούς Σουλιώτας, ὅτι τό ὑπέρτατον δι' αὐτούς ἀγαθόν εἶναι ἡ ἀνεξαρτησία καί ἡ ἐπίγνωσις ὅτι πρέπει κάθε στιγμήν νά εἶναι ἕτοιμοι κατά τῶν μονίμων κινδύνων οἱ ὁποῖοι προήρχοντο ἀπό τούς Τούρκους βαρέως φέροντας τήν μή ὑποταγήν των, διέπλασαν τήν ἐσσωτερικήν αὐταξίαν καί πειθαρχίαν καί γενικώτερον τάς ἀρχάς τοῦ κοινωνικοῦ καί οἰκογενειακοῦ των βίου ἐπί αὐστηρῶς Χριστιανικῶν καί Ἐθιμικῶν ἀοχῶν καί ἐτράπισαν μέ ἀγάπην καί ἀφοσίωσιν πρός τήν τέχνην τῶν ὅπλων.

Αἱ σκληραί καί μέ πολλάς στερήσεις διά τόν Σουλιώτην συνθῆκαι τοῦ βίου του, ἡ συνεχής ἐπαγρύπνησις μέ τό ὅπλον εἰς τό χέρι διά νά περιφρονήση τήν μικράν καί ἐλεύθερη πολιτεία του ἡ προσφιλής καί μοναδική ἀπασχόλησις του εἰς τά ὅπλα, καί ἡ εὐλογημένη ἐκ κληρονομίας καταβολή του, ὅτι ἡ ἐλευθερία θέλει ἀρετήν καί τόλμην, ὅπως λέγει ὁ ποιητής Χάλβος, ἐπροίκισεν αὐτόν μέ ἐκατάβλητον ἀγωνιστικόν πνεῦμα καί θεληματικότητα καί ἀνέδειξαν αὐτόν εὔστροφον, ὑπερήφανον

(Συνέχεια εἰς τήν 2 σελ.)

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΑ

ΤΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

Ἡ συνάδελφος «Πανθεσπρωτική» ἀσχοληθεῖσα εἰς τό φύλλον της τῆς 6-6-62 μέ τό τηλέφωνον Πλαταριᾶς, ὀψίμως βέβαια ὑποστηρίζει ὅτι τό ἐγκατεστημένον εἰς παντοπωλεῖον τοῦ χωρίου τηλέφωνον δέν ἐξυπηρετεῖ τούς κατοίκους εἰς τάς συνδιαλέξεις των καί ὡς ἐκ τούτου πρέπει νά τοποθετηθῆ τοῦτο εἰς τό γραφεῖον τῆς Κοινότητος ἤ τό Σχολεῖον.

Καί ὅμως ἡ συνάδελφος γνωρίζει πολύ καλά ὅτι τά τηλέφωνα εἰς τά περισσότερα χωριά εἶναι τοποθετημένα εἰς καφφενεῖα ἤ παντοπωλεῖα ἀπ' ὅπου οἱ ἔχοντες ἀνάγκην ἐπικοινωνίας διά τηλεφώνου, κατά κοινήν ὁμολογίαν, ἐξυπηρετοῦνται καλύτερον, πρᾶγμα ὅπερ ἔλαβεν ἀσφαλῶς ὑπ' ὄψιν της ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ΟΤΕ, δοθέντος ὅτι τό τηλέφωνον τοῦτο εἶναι εἰς εἰδικόν θάλαμον καί ὡς ἐκ τούτου ἐξασφαλίζεται πλήρως ἡ μυστικότης.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τοῦ γεγονότος τούτου ὡς ἐπληροφορήθημεν οὐδεμιᾶ ἀντίρρησις ὑπάρχει νά μεταφερθῆ τό τηλέφωνον εἰς τό κοινοτικόν γραφεῖον ἀρκεῖ ἡ Κοινότης νά δεχθῆ τοῦτο.

Ἀλλά τό θέμα διά τό ὁποῖον ἡ συνάδελφος διέθεσεν ὁλοκλήρους στήλας δέν εἶναι τό ἐνδιαφέρον της διά τούς κατοίκους τῆς κοινότητος Πλαταριᾶς. Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ παντοπωλείου εἰς ὅ εἶναι τό τηλέφωνον, εἶναι κοινοτικός σύμβουλος τοῦ ὁποίου τήν ὑποστήριξιν κατά τάς ἐκλογάς τῶν Νομαρχιακῶν συμβούλων, δέν ἐξησφάλισεν καί συνεπῶς ἐκ προσωπικῶν λόγων κινούμενος ὁ διευθυντής της ἠσχολήθη μέ τό θέμα ὅπως καί μέ τό θέμα τῆς κατοχῆς 180 ἐλαιοδένδρων ὑπό τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος Πλαταριᾶς κ. Λεωνίδα Ἀναστασίου, ἐπίσης ὀψίμως, διότι πῶς εἶναι δυνατόν νά πιστεύσωμεν ἀνεξαρτήτως τοῦ ἄν ἔχεται ἀληθείας ἤ ὄχι, ὅτι τοῦτο τό ἐπληροφορήθη τώρα καί δέν τό ἐγνώριζεν παλαιότερον; Καί ἄν τό ἐγνώριζεν, πρᾶγμα ὅπερ συμβαίνει, ἀσφαλῶς τότε ἡ ἀντικειμενικότης τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Πανθεσπρωτικῆς» διά τήν ὁποίαν ἐπαίρεται κομπορρημανῶν δύναται νά ἐκτιμηθῆ δεόντως ὑπό τῶν συμπατριωτῶν μας.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Ο ΑΓΙΟΣ ΔΟΝΑΤΟΣ Ἐπίσκοπος Εὐροίας

Εἰς πολυτελῆ ἔκδοσιν καί γλῶσαν καλλιεπῆ ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως εἰς εἰδικόν τεῦχος ἱστορική μελέτη τοῦ καθηγητοῦ Θεολογίας Φωτ. Οἰκονόμου μέ θέμα τόν βίον καί τήν δρᾶσιν τοῦ ἐπισκόπου Εὐροίας Ἅγ. Δονάτου τόσον τιμωμένου ἐν Θεσπρωτία. Ἡ πλουσία βιβλιογραφία τῆς ὁποίας ἐποιήσατο χρῆσιν ὁ συγγραφεύς, αἱ νέαι ἄγνωστοι μέχρι τοῦδε πηγαί ἐν συσχετισμῷ πρός τάς ἐπιμελῶς συλλεγείσας παραδόσεις μᾶς δίδει τήν ἀπόδειξιν τῆς σοβαρότητος τῆς ἐργασίας του.

Εἰς τό πρῶτον κεφάλαιον τῆς μελέτης ἀσχολεῖται μέ τήν ἱστορικήν ἀνασκόπησιν τοῦ θέματος τοῦ Ἁγίου, ὅστις ἤκμασε κατά τούς χρόνους Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου. Εἰς τό δεύτερον κεφάλαιον πραγματεύεται περί τῆς ἕδρας τοῦ ἐπισκόπου, τῆς πόλεως δηλ. Εὐροίας. Περί ταύτης γίνεται μνεία ὅλων τῶν ὑφισταμένων μέχρι σήμερον γνωμῶν ὁ δέ συγγραφεύς τοποθετεῖ ταύτην κάτωθεν τοῦ χωρίου Χόϊκα—Σημειωτέον ὅτι εἴχομεν δύο πόλεις τῆς Εὐροίας μίαν τήν παλαιάν, ἕδραν τοῦ Ἁγίου Δονάτου καί μίαν νεωτέραν κτισθεῖσαν ὑπό τοῦ Ἰουστιανοῦ ὡς ἀναγράφει ὁ Προκόπιος εἰς τό περί κτισμάτων (τοῦ Ἰουστιανοῦ) βιβλίον του, οὗτινος τό σχετικόν χωρίον περιέχεται αὐτολεξεί ἐν τῇ μελέτῃ. Ἐν τῷ χωρίῳ τοῦ Προκοπίου ἐντοπίζεται τοπογραφικῶς ἡ θέσις τῆς παλαιᾶς καί Νέας Εὐροίας. «Ἦν δὲ τις ἐνταῦθα ἀρχαία πόλις, ὕδασιν ἐπιεικῶς κατάκορης οὖσα, ὀνόματός τε τῆς τοῦ χωρίου φύσεως Εὔροια ἀνέκαθεν ὠνομάζετο» ἐκ τῆς παραγράφου ταύτης προκύπτει ὅτι Εὔροια ὠνομάζετο ἐκ τῆς ἀφθονίας τῶν ὑδάτων (εὔρεει). Ἐάν λοιπόν ἡ θέσις κάτωθεν τῆς Χόϊκας πληροῖ τούς ὅρους τούτους ἐκεῖ ἴσως ἔκειτο ἡ παλαιά Εὔροια. Ὀρθοτέρα ὅμως φαίνεται ἡ ἐκδοχή τῆς θέσεως Πλατάνια τῆς Γλυκῆς ἔνθα τά ἐρείπια τοῦ παλαιοχριστιανικοῦ Ναοῦ μαρτυροῦσι τήν ὕπαρξιν πολυπληθοῦς πόλεως. Περαιτέρω ὁ Προκόπιος γράφει «ταύτης δέ τῆς Εὐροίας οὐ πολλῶ ἄπωθεν λίμνη κεῖται καί νῆσος κατά μέσον ἀνέχει καί

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛΙΔΑ

ΤΟ ΑΛΛΟ ΣΚΕΛΟΣ

Ἀσχολούμεθα σήμερον μέ τό διδακτήριον τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου. Ἐκεῖ ὅμως ποὺ τά πράγματα εἶναι ποιό δραματικά εἶναι στό διδακτήριο τοῦ Γυμνασίου.

Ἐκεῖ ἀσφαλῶς ἀνεφύησαν διχογνωμίαι γύρω ἀπό τό οἰκόπεδον. Ἄλλοι ὑποστηρίζουν στήν εἴσοδο τῆς πόλεως καί ἄλλοι εἰς τήν ἔξοδον πρός Γραικοχώριον.

Παραβλέπουν ὅμως οἱ ἁρμόδιοι ὅτι καί τήν πίστωσιν τῶν 150.000 δραχ. κινδυνεύουν νά χάσουν, καί τήν πόλιν νά καταδικάσουν.

Ἐδῶ τό βάρος πέφτει εἰς τήν σχολικήν Ἐφορίαν ἡ ὁποία ἄν μή τι ἄλλο ὀφείλει τό ὅλον θέμα νά τό φέρη εἰς τήν ἐπιφάνειαν.

Ἄς προκαλέση ἔστω μίαν συγκέντρωσιν καί ἐκεῖ θά ἀκουσθοῦν πολλαί γνῶμαι, καί ἴσως καί ἡ ὀρθοτέρα. Ἐκτός ἄν ἔχουν τήν γνώμην ὅλοι οἱ ἁρμόδιοι ὅτι τό διδακτήριο τό σημερινόν τιμᾶ τήν ἐξελισσομένην πόλιν μας.

Ξέναι Δημοσιεύσεις

Ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελικοῦ Ἱεροκήρυκος
κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

ΚΡΥΦΗ ΑΓΑΠΗ

Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς

Ἀπόδειξις ὅτι πραγματικὰ ἐγεύθης τὴν χάριν τοῦ Χριστοῦ εἶναι, ὅτι Τὸν ὁμολογεῖς ἐνώπιον τῶν συνανθρώπων σου Δέν εἶναι δυνατὸν νὰ μιλῇ κανεῖς γιά Κάποιον πού δέν ξέρει. Κι' ἄν Ἐκεῖνος πού ξεύρει, τὸν ἔχει εὐεργετήσει, δὲν μπορεῖ παρά νά Τὸν συστήσῃ στούς ἄλλους. Οἱ σιωπηλοὶ Χριστιανοί, εἶναι οἱ νεκροί—οἱ «κατ' ὄνομα» Χριστιανοί. Οἱ ὁμολογοῦντες Χριστιανοί, εἶναι οἱ ζωντανοί—οἱ ἀναγεννημένοι Χριστιανοί. Ἄν μέ δυσκολία ἀνοίγεις τὸ στόμα σου, νὰ ὁμολογήσῃς, τί ὁ Χριστὸς ἔκαμε στή ψυχή καὶ στὴ ζωή σου, θὰ πῆς ὥς τίποτε δέν ἔκαμε ἤ ἐλάχιστα Τὸν ἄφησες νὰ κάμῃ.

Ὁ Χριστιανισμός—δυστυχῶς γιά τοὺς πεπισσοτέρους—κατήντησε θεωρία φιλοσοφική, παρά ἐπανασταστική ἐπέμβασις τοῦ Χριστοῦ στή ζωή μας. Ὁ Χριστός ἦλθε, γιὰ νὰ κάμῃ καινούργια κτίσματα, ἐκείνους ποὺ πιττεύουν σ' Αὐτὸν. Κι' ἅμα δοκιμάσουν οἱ ἴδιοι τὴν χαρὰ τῆς συγχωρήσεως τῶν ἰδικῶν των ἁμαρτιῶν, δέν μποροῦν παρά νά τό ποῦν καί στοὺς ἄλλους. Ἕνα λοιπὸν ἀπό τά δύο μποροῦν νὰ συμβαίνουν καὶ στή δική σου τήν περίπτωσι. Εἴτε εἶσαι νεκρὸς καὶ ἄχρηστος Χριστιανός, εἴτε ζωντανός κ ἱ ὁμολογῶν.

Γιὰ τὰ δυὸ εἴδη αὐτά τῶν ἀνθρώπων, μᾶς εἶπεν ὁ Χριστὸς: «Πᾶς λοιπόν, ὅστις Μὲ ὁμολογήσῃ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, θέλω ὁμογαγήσῃ καί Ἐγώ αὐτόν, ἔμπροσθεν τοῦ Πατρός Μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ὅστις δὲ Μὲ ἀρνηθῇ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, θέλω ἀρνηθῆ καί Ἐγώ, ἔμπροσθεν τοῦ Πατρός Μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.» (Ματθαίου ι' 32-33).

Μή μοιάσης καί σύ, μ' ἐκεῖνον ποὺ στήν καρδιά του ἐπίστευσε στόν Χριστόν, ἀλλὰ φοβόταν νά Τὸν ὁμολογηθῆ δημοσία. Τόν βασάνιζε ἡ συνείδησίς του. Γιὰ νά τὴν κατευνάσῃ κάπως, πῆρε ἕνα κομμάτι χαρτί κ' ἔγραψε: «Πολυεύσπλαχνε Χριστέ· ξεύρω ὅτι μὲ τό πολύτιμό Σου αἷμα, μπορῶ νά σωθῶ. Ἀναγνωρίζω ὅτι ὑπέφερες γιὰ μένα. Σέ ἀγαπῶ». Καί τί τό ἔκομε τό χαπτί αὐτό; Ἔβγαλε μιὰ πέτρα ἀπό τὸν τοῖχο τοῦ σπιτιοῦ του, καὶ τὸ ἔκρυψε τό ὁμολογητήριο τῆς πίστεώς του.. γιὰ νά τὸ διρβάσῃ κάποτε ὁ Χριστὸς τὴν ἡμέρα τῆς κρίσεως.

Πῶς νομίζεις θά αἰσθανόταν ἡ γυναῖκα σου, ἄν μόνον ὅταν εἶσαι μαζύ της, τὴν βεβαιώνεις γιὰ τὴν ἀγάπη σου· ἀλλά δὲν θέλεις, κανένας ἄλλος νὰ ξεύρῃ ὅτι εἶναι γυναῖκα σου. Ἡ ἀγάπη, ὅταν εἶναι πραγματική, εἶναι φανερή.

Καταλαμβάνεται κανείς ἀπορίγος, ὅταν διαβάζῃ, τίς διαμαρτυρίες τῆς Ρωσικῆς καὶ ἄλλων Ἐκκλησιῶν, στὰς Συνεδριάσεις τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, γιὰ τὴν ἱεραποστολική προσπάθεια τοῦ Χριστιανισμοῦ. Τό κολάσιμον τῆς τοιαύτης διαμαρτυρίας, κρύπτουν πίσω ἀπὸ τὴν λέξιν «προσηλυτισμός» Ἀλλά στὴν πραγματικότητα, δὲν ἐννοοῦν προσηλυτισμόν μέ τήν πραγματικήν του ἔννοιαν, ἀλλά τὴν προσπάθειαν εὐαγγελισμοῦ ψυχῶν, πού δὲν ἐγνώρισαν ποτὲ τὸν Χριστόν ὡς Σωτῆρα των. Τί νὰ τὸν κάνωμε τόν Χριστιανισμό πού δὲν εἶναι δπαστήριος—μεταδοτικός—ἐπαναστατικός. Ἐὰν δέν κατακτήσουμε τὸν κόσμο μὲ τὸ Εὐαγγέλιο, θά μᾶς κατακτήσουν ἐκεῖνοι μὲ τήν ἀθεΐα καί τὸν ὑλισμό. Καί ὁμιλοῦν ποιοί; Οἱ Ρῶσοι πού βρίσκονται ἀνάμεσα σ' ἕνα πρωτοφανές ἐπιθετικό ἀθεϊσμό. Ἀνωφελῆ εἶναι τά Συνέδρια πού θέλουν νὰ κολοβώσουν, τὴν ἱεραποστολικὴ προσπάθεια τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Χρειαζόμεθα Χριστιανοὺς σὰν τὸν Ἕλληνα Στρατιώτην, ὁ ὁποῖος εἶχε διαβάσῃ τό «Κήρυγμά» μας σὲ μιὰ ἐφημερίδα μέσα. Ὁ Χριστός ἔσωσε τή δικιά του τὴ ψυχή. Τοῦ στείλαμε ἕνα βιβλιαράκι: Πῶς ἕνας Γκάγκεστερ ἐγνώρισε τὸν Χριστόν». Τὸ διάβασε. Ἐπονάστασις στὴ ψυχὴ του. Ὁ Χριστός ππορεῖ ἀκόμη καί Γκάγκστερς νὰ σώσῃ. Αὐτό εἶναι ἄγγελμα σωτηρίας πού πρέπει νά διαδοθῆ σ' ὅλους χωρίς καμμιὰ ἀργοπορία. Τί ἔκαμε; δὲν περίμενε νὰ μᾶς γράψῃ νὰ τοῦ στείλουμε κάμποσα ἀντίτυπα γιὰ τοὺς συστρατιώτας του, ἀλλὰ κάθησε καί ἔδακτηλογράφησε τό βιβλιαράκι—30 ὁλόκληρες σελίδες—σὲ ἀρκετὰ ἀντίγραφα, γιά νὰ τά δώσῃ νὰ τὰ διαβάσουν ἀμέσως, ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότεροι Νὰ ἱεραπόστολος. Νὰ ἄνθρωπος, τόν ὁποῖον ὁ Χριστός μιὰ μέρα θὰ ὁμολογήσῃ ἐνώπιον τοῦ Πατρὸς Του ἐν οὐρανοῖς. Δῶσε μου τὲ οἰους Ἕλληνας Χριστιανοὺς καί θὰ γίνουμε τό φῶς τοῦ Χριστοῦ σέ ὅλο τόν κόσμο. Μιά τέτοια φωτιά πρὲπει νά ἀνάψῃ στὶς καρδιές μας. Ἀλλὰ πρέπει πρῶτα ἐμεῖς, νά δεχθοῦμε τὸν Χριστόν· νὰ Τὸν ἀγαπήσουμε στά φανερὰ· νά διαλαλήσουμε τὸ ἄγγελμά Του, ἀπό τὶς στῆλες τῶν ἐφημερίδων, ἀπὸ τοῦ παδιοφώνου, ἀπὸ παντοῦ. Ἄς μή περιορισθοῦμε στὸν κλειστό χῶρο τῶν Ἐκκλησιῶν μας. Σπάνια ἔρχονται—συνήθως—στήν Ἐκκλησία, ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν ἀνάγκη τὸν Θεόν. Ἔρχονται ἐκεῖνοι ποὺ ἤδη γνωρίζουν τόν Θεόν. Ποιὸς θὰ ὁμολογήσῃ σ' ἐκείνους τοὺς ἔξω, πού πραγματικὰ ἔχουν ἀνάγκη τὸν Χριστόν; Ἄς τό κάμωμε σύ καί ἐγώ.

Μερικοί ἐνθουσιώδης Χριστιανοὶ ἐδόξαζαν τὸν Θεὸν κάπως μεγαλοφώνως, καί ἐκήρυτταν οὕτως ὥστε νά τοὺς ἀκοῦν καὶ οἱ ἔξω τῆς μικρᾶς αἰθούσης των. Μερικοὶ γείτονες θύμωσαν· ἀνησύχησαν.. Ἀπεφάσισαν νά διαμαρτυρηθοῦν στὴ Δημαρχία, γιὰ νά κλείσῃ ἡ αἴθουσα αὐτή τοῦ -κηρύγματος. Ἔφεραν τήν αἴτησι, γιὰ νὰ τήν ὑπογράψῃ καὶ ἕνας.. Ἑβραῖος. Πρός μεγάλην ἔκπληξιν των, ἀρνήθη νὰ τήν ὑπογράψῃ ὁ Ἑβραῖος: «Κύριοι· ἄν ἐπίστευα—ὅπως αὐτοὶ οἱ Χριστιανοί—ὅτι ὁ Μεσσίας μου ἦλθε, θὰ τό ἐφώναζα ἀπό κάθε μπαλκόνι καὶ σὲ κάθε δρόμο. Ντροπή σὲ σᾶς τούς Χριστιανους...»

Καὶ πραγματικά, ντροπή μας. Κάμε τόν Χριστόν τὴν ζωήν σου, καὶ πές το σέ ὅλους. Ὁμολόγησέ Τον· καὶ θὰ σὲ ὁμολογήσῃ κι' Ἐκεῖνος.

Σπῦρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ:

Ὅστις ἐπιθυμεῖ νά λάβῃ ἓν ἀντίτυπον τοῦ βιβλιαρίου «Πῶς ἕνας Γκάγκστερ γνώρισε τὸν Χριστὸν» καὶ τό τεῦχος τῶν κηρυγμάτων τῆς Κυριακῆς τοῦ προηγουμένου μηνός ἤ δωρεάν τὸ Κατά Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἁπλὴν νεοελληνικήν γλῶσσαν, ἄς μᾶς γράψῃ εἰς τήν διεύθυνσιν: «Δημοσιεύσεις ὁ Σπορεὺς», Γραμμα τοθυρίς 387 ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΠΛΗΡΩΣΕΣ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ ΣΟΥ;

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Συγχαρητήρια

Εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ συμπατριώτου μας Βασιλείου Κέσκου διευθυντοῦ Οἰκοτροφείου Σερρῶν, διά τούς γάμους τῆς θυγατρὸς του Νανᾶς, μετά τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐγκατεστημένου ἐμπόρου κ. Δημητρίου Μωϋσιάδου ἐκφράζομεν τὰ θερμά συγχαρητήρια.

ΝΤΑΝΤΟΣ — ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ—ΝΤΑΗΣ.

Διδάσκαλοι

Νομαρχία Θεσπρωτίας
Ἀριθ. Πρωτ. 14139

Ἀνακοίνωσις

Ἀνακοινοῦται ὅτι εἰς τήν καθ' ἡμᾶς Νομαρχίαν ὑπεβλήθη αἴτησις τοῦ Βασιλείου Ἀϊδινόγλου τοῦ Χρήστου κατοίκου πόλεως Κερκύρας ὁδός Σοφοκλέους Δούσμανη 16 ἐγγεγραμμένου εἰς τὰ Μητρῶα Ἀρρένων τῆς Κοινότητος Γραικοχωρίου ὑπ' αὔξοντα ἀριθμόν 2 καί ἔτος γεννήσεως 1895 αἰτουμένου τήν ἀλλαγὴν τοῦ ἐπωνύμου του ἀπὸ Ἀϊδόνογλου εἰς Ἀϊδινίδης.

Καλεῖται πᾶς ἐνδιαφερόμενος ὅπως ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλῃ ἡμῖν ἐγγράφως τάς τυχὸν ἀντιρρήσεις του.

Ὁ Νομάρχης
ΗΛ. ΤΣΙΡΚΙΝΙΔΗΣ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΝΟΜΑΡΧΟΥ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΟΥ ΣΟΥΛΙΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

καί ἀγέροχον πολεμιστήν καί πολέμαρχον.

Αὕτη ἡ ἄνευ ὁρίων ἀφοσίωσις τοῦ Σουλιώτου πρὸς τήν μικράν καὶ ἐνεξάρτητην ἐλευθέραν πατρίδα του καί ἡ πολυθρύλητος γενναότης του ἔδωσαν εἰς τήν Ἑλλάδα μίαν ἀπὸ τάς λαμπροτέρας σελίδας τῆς νεωτέρας Ἱστορίας.

Τὴν ἐποποιΐαν τοῦ Σουλίου Οἱ ἀγῶνες καί τὰ κατορθώματὰ των καὶ ἰδιαιτέρως τῶν ἐτῶν 1782, 1800, 1803 ἀποτελοῦν ἀνυπερβλήτου μεγαλείου ἀποθέωσιν τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος ἔχει συνείδησιν τῆς προσωπικῆς του ἀξιοπρεπείας καὶ ἐλευθερίας καὶ μέ γεναῖον τὸ φρόνημα ὑπερμαχεῖ καί φθάνει εἰς τήν ἀπόγειον καὶ αὐτῆς τῆς θυσίας προκειμένου νὰ ὑπερασπίσῃ ὅτι πιστεύει δι' αὐτὸν ὡς ὑπέρτατον ἀγαθόν καὶ ἔχει κατακτήσει βίωμά του.

Τότε τὸ ὑποδουλομένο ἔθνος ἐσκίρτησε.

Ἔμεινε ἔκθαμβο πρὸ τῆς πρὸ τῆς ἀκτινοβολίας τήν ὁποίαν ἐσκόρπισε μέσα εἰς τό βαθὺ σκοτάδι τῆς δουλείας ἡ ἀνδρεία τῶν Σουλιωτῶν.

Τὸ ὁλοκαύτωμα τοῦ καλογήρου Σαμουήλ καὶ τῶν συντρόφων του εἰς τὴν Μονὴν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, εἰς τό Κοῦγκι ὡσάν μία μυστική θεία λειτουργία ἐπῆρε τό νόημα τοῦ Σταυρικοῦ μαρτυρίου τοῦ Θεανθρώπου, τό νόημα τοῦ Ἐθνικοῦ Γολγοθᾶ, καὶ τό μεγαλεῖον τῆς θυσίας ἐκείνης ἐγέννησε εἰς τὸ βαθύ στοχασμό τοῦ ὑποδούλου τὸν δραματισμὸ τῆς ἐνδόξου ἀναστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ καλόγηρος Σαμουὴλ ἀκολουθῶν τὸ ἀνυπέρβλητον παράδειγμα χιλιάδων μαρτύρων τῆς πίστεως καί τῆς Ἰδέας τῆς Πατρίδος, «τέλειον ἀπέλαυσε τὸν στέφανον ἐν οὐρανοῖς», καὶ ἐγένετο σύμβολον τῶν ἀρρήκτων δεσμῶν οἱ ὁποῖοι ἐνώνουν τήν Χριστιανικὴν πίστην μέ τά Ἐθνικά Ἰδανικά.

Καὶ ἐκείνη ἡ θυσία τῶν Σουλιωτισσῶν εἰς τὸ Ζάλλογγο ἔγινε ὁ ὡραιότερος Ἐθνικὸς θρῦλος τῶν Ἑλλήνων ἔγινε ἡ ἐπική παράδοσις ἡ ὁποία μέ τό ἀνυπέρβλητο μεγαλεῖον της ἔκτοτε τροφοδοτεῖ εἰς τοὺς αἰῶνας τήν ἱστορική καί Ἐθνικὴ μνήμη τοῦ λαοῦ μας.

Τὴν ἔνδοξη αὐτή Ἱστορία τοῦ Σουλίου ἡ λαϊκή Μοῦσα ἔψαλε περιγράφουσα τάς ψυχικὰς ἀρετάς, τήν ἀνδρείαν καὶ τὴν εὐγένειαν τῶν οἰσθημάτων τῶν παληκαριῶν του συνδυάζουσα τήν ὡραιότητα τῆς φύσεως καί δίδουσα ἀνθρώπινη λαλιὰ καὶ εἰς αὐτά τὰ πετούμενα τοῦ οὐρανοῦ.

Καί τὸν θάνατον τῶν ἀνδρειωμένων ἐθρήνησε συγκρατημένα ὡς ἐάν ἀνεγνώριζε τήν μοῖρα τῆς θυσίας ὡς πρωταρχικὸν καὶ ἀπαραίτητον στοιχεῖον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κάθε καλοῦ ὡραίου καί ὑψηλοῦ σκοποῦ.

Τὸ Σοῦλι ἔγινε τὸ μεγάλο Ἐθνικὸ Σχολεῖο τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Προπαρασκεύασε ψυχικῶς τό Ἔθνος διά νά προχωρήσῃ εἰς τὸ θαῦμα τοῦ 1821.

Ἐνέπνευσε ρωμαλέον αἴσθημα αὐτοπεποιθήσεως καὶ ἔδωκε ἀνεκτιμήτου σημασίας ὑψηλὰ καὶ αἰώνια διδάγματα φιλοπατρίας, ἐθνικῆς ὑπερηφανείας καὶ ἀλληλεγγύης καὶ ἀγάπης πρὸς τὸ Ἰδεῶδες τῆς ἐλευθερίας.

Τὸ ἔπος τῆς Σουλιωτικῆς ψυχῆς τῆς δεμένης μέ αὐτά τά ὑψηλά, τὰ ἀγέρωχα καί χιλιοδοξασμένα βουνὰ ἀντηχεῖ καὶ ὁδηγεῖ τό Ἔθνος ἀπὸ νίκης εἰς νίκην ἀπό δόξης εἰς δόξαν εἰς τόν δρόμον τῆς ἱστορικῆς του πορείας, ἡ ὁποία δὲν εἶναι τίποτε ἀλλὰ πορεία πρὸς τὴν Ἐλευθερίαν καὶ μόνον, τῆς ὁποίας τὰ ὑπέρτατα ἀγαθὰ ἀπολαυμβάνοντες καὶ ἡμεῖς σήμερα ἐλεύθεροι Ἕλληνες, ἀποτίομεν φόρον τιμῆς καὶ μέ ἑδραία τήν συναίσθησιν ὅτι τὴν στιγμὴν αὐτήν ὑπεράνω ἡμῶν ὑμῶν ὑψοῦται τό νοητόν Πάνθεον τῶν ἀγνῶν καί ὑπερόχων ψυχῶν τῶν πρωτεργατῶν τῆς Ἐλευθερίας τῶν Σουλιωτῶν καί τῶν Σουλιωτισσῶν μέ εὐλάβειαν καὶ ἀναβαπτισμένοι εἰς τά νάματα τοῦ ἐνδόξου παραδείγματος των ἀναφωνοῦμεν τὸ

Αἰωνία ἡ μνήμη

Καὶ τὼρα ὡς Πρόεδρος τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς Ἑορτασμοῦ Σουλίου 1962 ἐκ μέρους τῶν μελῶν ἐκφράζω τά πλέον θερμά καί εἰλικρινῆ εὐχαριστήρια πρὸς τὴν Α. Σεβασμιότητα τόν Σεπτόν Ἱεράρχην καὶ Μητροπολίτην Παραμυθίας Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου κ. κ. Τίτον ὡς ἐνεργῶς συμπαρασταθέντα διὰ τήν πλήρη ἐπιτυχίαν τοῦ Ἑορτασμοῦ.

Ἐπίσης ἐκφράζω θερμὰ καὶ εἰλικρινῆ εὐχαριστήρια πρός τόν Δ[τήν τῆς VIII Μεραρχίας διὰ τήν συμμετοχήν τοῦ Στρατοῦ ὥστε νὰ λάβῃ τήν πρέπουσαν λαμπρότητα.

Ἐπίσης πρός τόν κ. Δήμαρχον Παραμυθίας, τὴν Ἕνωσιν Γεωργικῶν Συνετανρισμῶν Παραμυθίας διά τήν εὐγενῆ συμβολὴν των καὶ τό Σῶμα Ἑλληνίδων Ὁδηγῶν Ἡγουμενίτσης καὶ ἅπαντας τοὺς μοχθήσαντας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Ὀργανωτικῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς καθώς ἅμαντας τούς προσελθόντας καὶ τιμήσαντας τήν μνήμην τῶν ἐνδόξων Σουλιωτῶν.

Ζήτω τὸ Ἔθνος

Ζήτω τὸ Δοξασμένο Σοῦλι

Ζήτωσαν οἱ Βασιλεῖς.

Ο ΑΓΙΟΣ ΔΟΝΑΤΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΕΥΡΟΙΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

λόφος αὐτῆ ἐπανέστηκεν.... Ἔνθα δὴ ὁ Βασιλεὺς(Ἰουστιανός) τοὺς τῆς Εὐροίας μεταβιβάσας οἰκήτορας πόλιν ὀχυρωτάτην οἰκοδησάμενος ἐτοιχίσατο». Ἐκ τῆς παραγράφου ταύτης σαφῶς προσδιορίζεται ἡ θέσις τῆς Νέας Εὐροίας ἐπί τοῦ λόφου νήσου κειμένης ἐν Λίμνη. Ἐπειδή δὲ κατά τήν περίοδον ταύτην ἡ σημερινὴ πεδιάς τῆς Ἀχέροντος ἦτο λίμνη, Ἀχερουσία καλουμένη, ἡ ἐν αὐτῇ νῆσος ἦτοτό σημερινόν χωρίον Καστρί ἐπί τοῦ λόφου τοῦ ὁποίου ὀρθῶς ὁ συγγραφεύς τοποθετεῖ τήν νέαν Εὔροιαν. Ἐκεῖνο τό ὁποῖον εἶναι βέβαιον εἶναι ὅτι ἀμφότεραι ἔκειντο παρά τὴν Ἀχερουσίαν Λίμνην (ἴδε καί χρ. Σούλην Μεγ. Ἐγκυκλοπαίδειαν) καί ὅτι ἡ μία ἦτο πλησίον τῆς ἄλλης «οὔ πολλῶ ἄπωθεν», ὥστε νά ἀποκλείεται ἡ ἄποψις τοῦ Δάκαρη ὅτι ἡ νέα ἔκτίσθη εἰς τὴν νῆσον τῶν Ἰωαννίνων. Ἡ τοποθεσία Ὀμφάλιον ἡ δωρηθεῖσα εἰς τὸν Ἅγιον πρός ἵδρυσιν Ναοῦ εἶναι προφανῶς ἄσχετος πρός τήν πόλιν Ὀμφάλιον. Ἡ δωρηθεῖσα ἔκτασις προωρισμένη διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν Ναοῦ ἔδει νά κεῖται πλησίαν πόλεως, ἄν δὲ κρίνωμεν ἀπό τό ὄνομα της εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως. Δὲν πρὲπεινὰ ἀναζητῶμεν συνεπῶς ταύτην ἐκτὸς τῆς πόλεως Εὐροίας, τῆς ἕδρας τῆς ἐπισκοπῆς τοῦ Ἁγίου. Ἄν λοιπόν ὀρθῶς προσδιορίζεται κειμένη εἰς θέσιν Πλατάνια ἔνθα καί τὰ ἐρείπια τοῦ Ναοῦ ἐκεῖ ἔδει νὰ εἶναι καὶ ἡ πόλις. Πότε κατεστράφη, ἡ παλαιὰ Εὔροια δὲν εἶναι γνωστόν. Ἡ τοποθετημένη ὑπὸ τοῦ συγγραφέως πιθανὴ χρονολογία 551 μ,χ, καταστροφῆς της ἀπὸ τοὺς Γότθους τοῦ Τωτίλα δέν ἀνταποκρίνεται πρός τὰ πράγματα. Διότι ὁ ἀποθαὼν τό 562 Προκόπιος εἰς τό ἄνω περὶ κτισμάτων «βιβλίον του τό ὁποῖον δὲν εἶναι τό τελευταῖον του πραγματεύεται περί ἱδρύσεως τῆς Ν. Εὐροίας, ἡ ὁποία φυσικά ἐγένετο ἐπί τῶν χρόνων μὲν τοῦ Ἰουστιανοῦ (527-565) ἀλλὰ προγενεστέρως τοῦ 551 Ἴσως καὶ νὰ μὴ κατεστράφη ἀλλά νὰ ἐγκατελείφθη, ἵνα οἱ κάτοικοι της μετοικισθῶσιν εἰς ὀχυρωμένην πόλιν μέσα εἰς τό πλαίσιον τῆς ἀμυντικῆς ὀργανώσεως τῆς χώρας ὑπό τοῦ Βασιλέως τοῦ «Οἰκιστοῦ τῆς οἰκουμένης».

Ἐν πάσηπεριπτώσει ἡ εὐγενής καί ἐπιμελημένη προσπάθεια τοῦ συγγραφέως παρέσχε ἡμῖν φῶς εἰς τό σκότος τῆς περιόδου ἐκείνης καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θά συνεχίσῃ τὰς ἐρεύνας του καί ἐπὶ ἄλλων ἱστορικῶν θεμάτων τῆς ἐπαρχίας τὸ δὲ παραδειγμάτου θὰ μιμηθῶσι καί ἄλλοι θεσπρωτοί ἐπιστήμονες ἵνα ἀποκατασταθῇ πλήρης ἡ ἱστορία τῆς θεσπρωτικῆς χώρας ἡ καλυπτομένη σήμερον ὑπό τὸ βάρος τῶν αἰῶνων καὶ ἀποσβεσθεῖσα ἐκ τῶν συνεχῶν ἐπιδρομῶν τῶν βαρβάρων.

Ἡγουμενίτσα τῇ 20-6-1962

ΧΡ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Δικηγόρος

ΤΑΧ. ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Προέδρους Κοινοτήτων

Λεπτοκαρυᾶς, Καλλιθέας, Λίστης, Κουρεμαδίου, Κεφαλοχωρίου, Ἁγίου Γεωργίου, Μηλέας, Λεᾶ, Βαβουρίου, Τσαμαντᾶ.

Πληροφορῶ ὅτι κατόπιν ἐνεργειῶν καὶ συνεννοήσεών μου 20ον ΚΤΕΛ Ἰωαννίνων ἀπὸ προσεχοῦς Δευτέρας 25ης τρέχοντος θὰ δρομολογήσῃ λεωφορεῖον ἀπό Ἰωάννινα μέχρι Κεφαλοχωρίου. Ἐπίσης 21ον ΚΤΕΛ Θεσπρωτίας ἀπεφάσισεν ἐπεκτείνῃ δρομολόγιον λεωφορείων του μέχρις Λίστης ἐντός προσεχῶν ἡμερῶν.

Φιλιάταις 21-6-1962

ΣΤΡΑΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΑΚΟΣ

ΛΙΓΑ ΑΠ' ΟΛΑ

Δὲν εὑρίσκομεν ὀρθήν τὴν ἐνέργειαν τῆς Ἑνώσεως Συν)μῶν Ἡγουμενίτσης νὰ πιέζῃ μὲ ἀναγκαστικά μέσα τόν ἀγοραστὴν τῆς ἀλωνιστικῆς μηχανῆς μέχρι σημείου μάλιστα νὰ μή δύναται οὗτος νὰ ἐργασθῇ κατὰ τήν περίοδον αὐτήν.

Ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι ὁ ἀγοραστής εἶναι πτωχὸς ἄνθρωπος καί ἔχει καταβάλει ἤδη τό 3)4 τῆς ὀφειλῆς φρονοῦμεν ὅτι τά μέτρα αὐτὰ κατά τὴν περίοδον τοῦ ἀλωνισμοῦ εἶναι ἀσύμφορα καὶ διὰ τίς δυό πλευρές.

Αὐτὰ λέγει ἡ λογική ἡ ὁποία θὰ πρέπει νά μᾶς συνοδεύῃ εἰς τήν λῆψιν τῶν ἑκάστοτε ἀποφάσεων.

***

Διὰ νὰ ἀποδείξῃ ἡ Πανθεσπρωτική τήν ἀντικειμενικότητά της ἀσχολεῖται μὲ τὸν γραμματέα τῆς Κοινότητος Ἁγ. Μαρίνης.

Δέν εἶναι πολὺς καιρὸς ποῦ προκλητικὰ ἐγευμάτιζε εἰς τό ἑστιατόριον.

Ἄλλαξε ὅμως ὁ καιρός καὶ ὅλα τοῦ φταῖνε.

***

Ὑποβληθεῖσαι ἐνστάσεις τοῦ ἀποτυχόντος ὑποψηφίου Νομαρ. Συμβούλου κ. Οἰκονομίδη ἀπερρίφθησαν.

***

Τό ΚΤΕΛ ἔχει ὑποχρέωσιν νά πυκνώσῃ τά δρομολόγια ἐκεῖ ὅπου παρατηρεῖται ηὐξημένη ἐπιβαλική κίνησι διότι προχθές καί εἰς Ἀσπροκκλήσιον ἔμειναν πολοί ἐπιβάται.

***

Ὡς μᾶς τηλ)φεῖ ὁ κ. Ἀθανασίου ὕστερα ἀπὸ διαβηματὰ του ἐντός τοῦ τρεχ. μηνὸς χορηγεῖται εἰς τό ὑγειονομικόν Κέντρον καινουργές ἀσθενοφόρον αὐτοκίνητον διὰ τὸ ὁποῖον κατ' ἐπανάληψιν ἠσχολήθη καί ἡ ἐφημερίς μας.

***

Τὸ Γενικόν Νοσοκομεῖον Φιλιατῶν δι' ἐγγράφων του ἐκφράζει τάς εὐχαριστίας του πρὸς τόν κ. Σπῦρον Σίμην εἰς Ἀθήνας καὶ Ἑλένην Ντόλου εἰς Πλαίσιον διὰ τὰς πρός τό ἵδρυμα δωρεᾶς των.

***

Εὐχάριστος ἡ εἴδησις τοῦ κ. Ἀθατασίου ὅτι τοποθετοῦνται εἰς τὴν ἐνταῦθα Δ)σιν Γεωργίας 3 γεωπόνοι.

***

Εντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος ἀφικνεῖται ἀρμόδιος μηχανικός τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας διὰ τήν ἵδρυσιν εἰς τὴν πόλιν μας Τεχνικῆς Σχολῆς.

Αἱ πρῶται του ἐνέργειαι θὰ στραφοῦν ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου, σύνταξη μελέτης, χρηματοδότησις καὶ δημοπράτησις.

***

Δὲν συμφωνοῦμεν μὲ ὅσους ὑποστηρίζουν ὅτι ἄλλοι λόγοι ὡδήγησαν τὸν κ. Οἰκονομίδην νὰ παρηκολουθήσῃ τὴν δίκην τῶν παρανόμων ὀρυζοκαλλιεργῆ τῶν Παπαίων διότι πιστεύομεν ὅτι τοῦτο ἔγινε ἐξ ἐνδιαφέροντος πρὸς τὸν συγκατηγορούμενον ἀνεψιόν του.

Ὁ χρόνος ἔχει τὸν λόγον.

Ο Κ. ΑΘΑΝΑΣΑΚΟΣ

Ὁ τέως βουλευτῆς κ. Ἀθανασάκος συνεχίζων τήν περιοδείαν του ἐπεσκέφθη τὰς Κοινότητας Προδρομίου Τσαγγαρίου, Φροσύνης Κουκλιῶν, Αὐλοτόπου, Πλακωτῆς, Παλαιοχωρίου Σαγιάδος, Ἀσπροκκλησίου ὅπου εἶχε ἐπαφήν μετὰ τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων καὶ ἄλλων φίλων του.

Εἰς Φιλιάταις καὶ Ἡγουμενίτσαν τοῦ ἐδόθη εὐκαιρία νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ πολιτικούς φίλους καί νὰ συνεργασθῇ μετὰ τῶν ἀρχῶν διὰ διάφορα ζητήματα τοῦ τόπου.

Τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα περατώνων τήν περιοδείαν του θὰ ἀναχωρήσῃ δι' Ἀθῆνας.

ΟΡΥΖΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ

Ἐνώπιον τοῦ Μονομελοῦς Πλημ)κείου ἐξεδικάσθη τὴν 22 τρέχ. μήνυσις ἐπὶ παρανόμω καλ)γεία ὀρύζης τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας ἐναντίον τοῦ Σπυρίδωνος καί Θωμᾶ Παππᾶ κατοίκων Κασρίου.

Εἰς τὴν ἐν λόγω δίκην, ἐκλήθη καί ἐξετάσθη ὡς μάρτυς ὁ διευθυντής μας ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ Προέδρου τοῦ ΤΟΕΒ Ραγίου—Κεστρίνης.

Ὁ διευθυντὴς μας ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ὑπεστήριζεν ὅτι κακῶς ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία ἐφ' ὅσον δέν ἠμποδίζοντο τὰ ἔργα δέν ἐπέτρεψεν τὴν ὀρυζοκαλλιέργειαν καί ἐτάχθη ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων. Συνεχίζων ἐτόνισεν ὅτι ἡ ἀδικαιολόγητος αὐτὴ ἐνέργεια τῶν ἁρμοδίων ἔβλαψεν καὶ τά συμφέροντα τῶν μικρῶν ὀρυζοκαλλιεργητῶν καί τὴν Ἐθνικὴν οἰκονομίαν γενικώτερον.

Ὡς πρὸς τὴν κατεχομένην ὑπὸ τῶν κατηγορουμένων ἔκτασιν ἐτόνισεν ὅτι θὰ πρέπῃ αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι νὰ ἐνεργήσουν διά τὴν ταχυτέραν διανομὴν εἰς ἀκτήμονας καλ)τάς.

Ὑπό τὸ αὐτὸ πνεῦμα, ὀρθῶς ἐνήργησεν κατά τό παρελθόν καὶ ὁ βουλευτής κ. Ν. Ἀθανασίου τοῦ ὁποίου καὶ δημοσιεύομεν τηλ)μα εἰς ἀπάντησιν μακροσκελοῦς δημοσιεύσεως τῆς «Πανθεσπρωτικῆς».

«Εὐχαρίστως ἀνέγνωσα σήμερον τό ρ